DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.607/2010/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítélőtábla a Dr. Dicső Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Dicső Gábor ügyvéd, 4600 Kisvárda, Szent László út 22. I/26.) által képviselt felperes neve (címe) lakos felperesnek - a Dr. Papp Tamás Gyula ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Szabadság tér 11. IV/301.) által képviselt **alperes neve, címe** alperes ellen közgyűlési határozat megsemmisítése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.P.20.942/2010/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 6 250 (Hatezer-kettőszázötven) forint, az általános forgalmi adót is tartalmazó fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes az **alperes** tagja.

Az **alperes**t a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság Pk.60.149/1996. számon tartja nyilván.

A vadásztársaság hatályos alapszabálya II. fejezet 8. § 1./ pontja szerint a vadásztársaság tagjainak kötelessége a vadászatra, a fegyver- és lőszer tartására, valamint használatára vonatkozó jogszabályokat, az alapszabályt, a házi szabályzatot és egyéb szabályzatokat, a közgyűlési- és intézőbizottsági határozatokat, valamint a vadásztársaság tisztségviselőinek törvényes hatáskörükben kiadott rendelkezéseit megtartani.

A II. fejezet 12. §-a szerint a fegyelmi vétségeket, a fegyelmi büntetéseket, valamint általában a fegyelmi eljárás részletes szabályait a vadásztársaság fegyelmi szabályzata állapítja meg.

A fegyelmi szabályzat (a továbbiakban: FSz) 3. §-a 1./ pontja a)-h) pontjaiban sorolja fel a fegyelmi vétségeket. A c) pont értelmében fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadgazdálkodásra, a vadászatra, a fegyverhasználatra vonatkozó rendelkezéseket megszegi, a lőszer- és fegyverkezelés, tárolás szabályait megsérti. A d) pont kimondja, hogy fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának előírásait, vagy a vadásztársaság közgyűlése és intézőbizottsága határozatait nem tartja be.
A 3. § (2) bekezdése úgy szól, hogy a fegyelmi vétséget elkövető vadászt fegyelmi eljárás keretében kell felelősségre vonni.

Az FSz 4. § 1./ pontja a)-h) pontban állapítja meg a kiszabható fegyelmi büntetéseket. Ezek között a h) pont szerint kiszabható fegyelmi büntetés a kizárás.

Az FSz. 5. §-a vadászati- és fegyelmi szervként nevesíti a vadásztársaság fegyelmi bizottságát, közgyűlését, valamint a területileg illetékes bíróságot, azzal, hogy az előbbi kettő elsőfokú, az utóbbi pedig másodfokú szerv.

Az FSz. 6. § 3./ pontja kimondja, hogy a 4. § (1) bekezdés g) és h) pontban felvett fegyelmi büntetésekre a fegyelmi bizottság javaslatot tesz a közgyűlésnek.

Az FSz. 7. § (1) bekezdése úgy szól, hogy a vadásztársaság közgyűlése dönt a fegyelmi bizottság által előterjesztett tisztségből való eltiltás, kizárás javaslat tárgyában.

A FSz. 8. §-a részletezi az elsőfokú eljárás szabályait.

Az 1./ pont egyebek mellett kimondja, hogy a fegyelmi eljárás megindítását megelőzően mindig vizsgálni kell, hogy az adott cselekmény nem évült-e el. Elévült a cselekmény, ha a fegyelmi vétség elkövetése óta 1 év eltelt, vagy ha a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi jogkör gyakorlója több, mint 3 hónapja tudomással bír.

A 4./ pont szerint a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke vagy titkára írásban rendeli el. Ebben meg kell jelölni azokat a körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség alapos gyanúját felkeltették, egyidejűleg írásban értesíteni kell a fegyelmi eljárás alá vontat is. Az értesítésről az ügyben eljáró fegyelmi szerv gondoskodik.

Az 5./ pont egyebek közt tartalmazza, hogy az eljárás elrendelésétől számított 15 napon belül a fegyelmi bizottság tárgyalást tűz ki, s arra az érdekeltet meghívja. A tárgyaláson az eljárás alá vont elé kell tárni a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényeket és körülményeket.

A 7./ pont kimondja, hogy a vadásztársaság fegyelmi bizottsága az ügy kivizsgálása után a hatáskörébe tartozó ügyben döntést hoz, a nem hatáskörébe tartozó ügyben pedig írásban tesz javaslatot a közgyűlésnek.

A 9./ pont értelmében a vadásztársaság közgyűlésen, a hatáskörbe tartozó fegyelmi ügy kivizsgálásáról a fegyelmi bizottság elnöke tesz jelentést, majd ismerteti a fegyelmi bizottság javaslatát.

A 12./ pont úgy rendelkezik, hogy a fegyelmi eljárást határozattal kell befejezni. A rendelkező résznek többek közt tartalmazni kell a megállapított fegyelmi vétség megjelölését, a fegyelmi büntetést, továbbá utalni kell a fellebbezési lehetőségre, módjára és határidejére. Az indokolásnak tartalmazni kell azoknak a tényeknek és adatoknak a felsorolását, amelyek alapján a fegyelmi bizottság a fegyelmi büntetést hozta, ki kell térni a fegyelmi eljárás alá vont nyilatkozatára, az ezt cáfoló adatokra, a súlyosbító- és enyhítő körülményekre, továbbá arra, hogy a fegyelmi vétséget és a fegyelmi büntetést a fegyelmi szabályzat melyik rendelkezésére alapították.

Az FSz-ben megfogalmazott „alapelvek" 2./ pontja szerint a fegyelmi eljárás során a fegyelmi szabályzat rendelkezéseit szigorúan meg kell tartani, a szabályokban rögzített alakiságok betartása nem öncélú, hanem a törvényesség érvényesülését segíti elő.

Az alperes Házi Szabályzata II.5./ pontja egyebek mellett kimondja, hogy a vadat a vadászmesternek, vagy a hivatásos vadásznak minden esetben kötelező bemutatni és azon vadhús-vizsgálatot végezni. A vadászterületre egyéni vadászati szempontból a vadászat megkezdése előtt csak a kiadott beírókönyv kitöltése után lehet kimenni. Egyéni vendég vagy bérvadászat esetében a vadászatot a kísérő vadásznak be kell jegyezni.

A IV/1./ pont úgy szól, hogy a tagdíj befizetésének határideje I. félévre április 1., II. félévre október 1. Azok a tagok, akik önhibájuk miatt nem rendezték a megadott határidőre tagdíjbefizetési kötelezettségüket, vadászatokon nem vehetnek részt.

A IV/7./f) pont szerint a rendes- és tiszteletbeli tag, valamint tagjelölt vaddisznó elejtése esetén 40 kg zsigerelt súlyig az elejtőt illeti meg térítésmentesen a vad húsa, míg a vendégvadász esetében, amennyiben el kívánja vinni, úgy a vadhúst meg kell fizetnie leadási áron. A rendes vadász vadászat alkalmával 1 darab, míg évente 12 darab vaddisznót vihet el „kompetenciába", amennyiben többet lő, úgy azt le kell adni, vagy leadási áron köteles kifizetni.

2010. január 7-én a vadásztársaság elnöke a vadásztársaság fegyelmi bizottságának elnökéhez címzett levelével fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben. Az indítvány szerint megalapozott a gyanú, hogy 2010. január 5-én a felperes megsértette a vadásztársaság házi szabályzata IV. fejezetének 1./ pontját, mivel úgy ment ki vadászni, hogy a II. félévi tagdíjat - amely október 1-ig volt esedékes - nem fizette meg, ennek hiányában jogosulatlanul vadászott; január 5-én úgy hívott vendéget, hogy annak neve mellett nem jelölte meg, hogy kinek a vendége és a vendégjegy számát sem rögzítette a vadásznaplóba; 2009. december 10-én és 14-én a beírókönyvbe a 41. számú lesre

iratkozott be, azonban a vadásztevékenységet a 40. számú lesen folytatta. Kérte a fegyelmi bizottság elnökét, hogy „a fegyelmi vizsgálatot a korábban megindított fegyelmi eljárással együtt" folytassa le.

2010. január 21-én a fegyelmi bizottság elnöke értesítette a felperest arról, hogy a vadásztársaság elnöke a fegyelmi szabályzat 8. § (4) bekezdése, valamint az alapszabály 21. § h) pontja alapján a 2009. szeptember 1-jén megtartott közgyűlés javaslata szerint fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el. Tájékoztatta arról, hogy a fegyelmi tárgyalás 2010. február 6-án lesz.

2010. február 6-án a vadásztársaság fegyelmi bizottsága a fegyelmi eljárást lefolytatta, meghallgatta a felperest, valamint tanút is, okiratokat vizsgált, s ezt követően a K/187/2010. számú határozatával felperest a vadásztársaságból kizárta. A határozat indokolásában rögzítette, hogy a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke 2009. szeptember 21-én és 2010. január 7-én rendelte el.

A felperes terhére rótták, hogy 2010. január 5-én jogosulatlanul vadászott, mert az előző félévi tagdíjat határidőben nem fizette meg, ezzel megsértette a házi szabályzat IV. fejezetének 1./ pontját.
2009. június 26-án 2 darab vaddisznót vitt haza annak ellenére, hogy a közgyűlési határozat szerint csak 1 darabot lehet „kompetenciába" hazavinni, a másikat vagy le kellett volna adni, vagy árát kifizetni.
2009. július 16-án a meglőtt vaddisznót nem mutatta be a vadászmesternek.
2009. augusztus 2-án közgyűlési határozatot sértett azzal, hogy a vendégként hívott vadász neve mellé a beírókönyvbe nem tette be a vendégjegyet, s nem írta be annak számát, ezáltal jogosulatlan vadászat tényét valósította meg.
2009. december 10-én és 14-én a beírókönyvbe a 41. számú lesre iratkozott be, ám a vadászati tevékenységet a 40. számú lesen folytatta, amellyel balesetveszélyt okozott.

Elfogadta a felperes védekezését, s a 2010. január 5-i vendégvadászat kapcsán nem találta megállapíthatónak, hogy az ekkor szabálytalan adminisztrációt követően vadászó vendég az ő vendége lett volna.

Tartalmazza a határozat, hogy a felperes a házi szabályzat, a fegyelmi szabályzat és a közgyűlési határozat rendelkezéseit folytatólagosan, sorozatosan megsértette, korábban hasonló vétségek miatt figyelmeztetésben részesült, ezért a fegyelmi bizottság a fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdés h) pontjában megjelölt legsúlyosabb büntetést rótta ki. A határozat az alapszabály II. fejezet 8. § 1./ pontja, 11. § 1./ pontja, a házi szabályzat IV. fejezet 1./ pontja, II. fejezet 5./ pontja, IV. fejezet (7) bekezdésének e) pontján és a korábbi közgyűlési határozatokon alapul.

Rögzítette, hogy a fegyelmi bizottság hatáskörét az alapszabály III. fejezet 28. §-ának 2./ pontja határozza meg.

Tájékoztatta a felperest, hogy a határozattal szemben 15 napon belül fellebbezhet a vadásztársaság közgyűléséhez.

A felperes a határozattal szemben élt a fellebbezés lehetőségével.

2010. március 1-jén a vadásztársaság elnöke megidézte felperest a 2010. március 12-i közgyűlésre, amely a tájékoztatás szerint 9./ napirendi pontként tárgyalja a fellebbezését.

A szabályszerű idézés ellenére a felperes a közgyűlésen nem vett részt.

A vadásztársaság legfőbb szerve 2010. március 12-én tárgyalta a felperes fegyelmi ügyét. A fegyelmi bizottság elnöke hozzászólásában javasolta a közgyűlésnek a felperes kizárását, s tájékoztatta a fegyelmi bizottság előtti eljárásról a jelenlévő tagokat. Ezt követően tartott szavazás eredményeként a közgyűlés 9/2010. számú határozatával „a fegyelmi bizottság elsőfokú határozatát helybenhagyta azzal, hogy felperest a vadásztársaságból kizárta".

A határozat indokolásában megállapította, hogy a vadásztársaság elnöke „jól járt el", amikor az alapszabály 21. § h) bekezdése, valamint a fegyelmi szabályzat 8. § (4) bekezdése által biztosított jogkörében 2009. szeptember 21-én és 2010. január 7-én fegyelmi eljárást rendelt el felperessel szemben. Megállapította továbbá, hogy a fegyelmi szabályzat 6. § 3./ pontja alapján a fegyelmi bizottság első fokon nem hozhat ugyan kizáró határozatot, azt csak javasolhatja a közgyűlésnek, ám ezt akként értékelte, hogy amennyiben a fegyelmi bizottság nem hoz határozatot, nem lett volna biztosított a tag számára a fellebbezés lehetősége, hiszen ekkor a közgyűlés elsőfokú határozatot hozott volna, amely ellen fellebbezésnek nincs helye, s jogorvoslatot csak a bíróság előtt kereshetett volna a felperes.

Mindezekre tekintettel a fellebbezést alaptalannak találta.

A felperes határidőn belül előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság semmisítse meg az alperes határozatát, mert az nem felel meg a vadásztársaság fegyelmi szabályzatában leírtaknak, s marasztalja az alperest perköltségben. Hivatkozott arra, hogy a 2010. január 21-i tájékoztatás nem felel meg a fegyelmi szabályzat 8. § 4./ pontjában foglaltaknak; sérelmezte, hogy amennyiben a szeptember 1-jén tartott közgyűlés határozata alapján rendelték el a fegyelmi eljárást, úgy annak során legkésőbb szeptember 15-ig tárgyalást kellett volna tartani, azt azonban csak több hónapos késéssel tűzte ki a fegyelmi bizottság. A fegyelmi határozatban terhére megállapított 2009. december 10-i és 2010. január 5-i cselekményekről szeptember 1-jén nem lehetett tudomása a tagságnak. Kifogásolta, hogy sem az első-, sem a másodfokú fegyelmi határozat nem hivatkozik a fegyelmi szabályzat 3. §-ában meghatározottakra, azaz nem állapítja meg, hogy cselekményei milyen fegyelmi vétséget valósítottak meg. Álláspontja szerint a fegyelmi szabályzat előírásait figyelmen kívül hagyva hozták meg vele szemben a kizáró határozatot, amelyet az egyébként elismert vétségekkel arányban nem állónak talált.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a felperes elkövette azokat a szabálytalanságokat, amelyek miatt a közgyűlés vele szemben a fegyelmi döntést meghozta, s e határozathozatal megfelel a hatályos alapszabály, illetve fegyelmi szabályzat rendelkezéseinek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 25 000 forint, az általános forgalmi adót is tartalmazó perköltséget.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a bíróság a fegyelmi határozat felülvizsgálata iránt indított perben a kereset alapossága esetén csak a határozat hatályon kívül helyezéséről, s nem annak megsemmisítéséről dönthet, eljárása során a társadalmi szervezet szabályzatainak a rendelkezéseit kell vizsgálnia.

Ennek megfelelően az alperes létesítő okiratából kiemelte a tag jogaira és kötelezettségeire vonatkozó előírásokat, s megállapította, hogy a fegyelmi vétségeket, a fegyelmi eljárás részletes szabályait az alapszabály 12. §-a szerinti felhatalmazás alapján a fegyelmi szabályzat tartalmazza.

Megítélése szerint nem lényeges eljárási szabálysértés az, hogy az első fokon eljáró fegyelmi bizottság a határozatában nem jelölte meg paragrafusra hivatkozással, hogy milyen szabályszegést követett el a felperes, mert önmagában a cselekedet elkövetését a felperes maga sem vitatta. Lényeges körülménynek azt tartotta, hogy a felperes megsértette-e az alapszabályban, a házi szabályzatban írt kötelezettségeit, s ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy a felperes sem a 2010. január 5-i jogosulatlan vadászat, sem a 2009. december 10-i és 14-i cselekmények biztonságot veszélyeztető voltának tényét nem vitatta.

Ezeket olyan lényeges szabályszegésnek tekintette, amelyek kellő alapot szolgáltatnak a legsúlyosabb fegyelmi büntetés, a kizárás alkalmazására. Megjegyezte, hogy már korábban is voltak a felperessel szemben a vadászattal összefüggésben felmerült problémák.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását és a keresete szerinti határozat hozatalát kérte. Azzal érvelt, hogy a keresetében megjelölt eljárási szabálysértéseket az alperes elkövette, s ezek nem lényegtelenek, különös tekintettel a fegyelmi szabályzat alapelvére, mely szerint annak rendelkezéseit szigorúan meg kell tartani, mert a szabályokban rögzített alakiságok betartása nem öncélú, hanem a törvényesség érvényesülését segíti elő. Hangsúlyozta, hogy nemcsak a megyei bíróság határozatában kiemelt szabálysértésre hivatkozott, hanem továbbiakat is megjelölt, amelyek közül különösen lényeges az, hogy a kizárás fegyelmi büntetésről a fegyelmi bizottság nem dönthet, csak javaslatot tehet a közgyűlésnek annak alkalmazására.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes költségben való marasztalását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Mindenekelőtt az ítélőtábla rámutat, hogy a társadalmi szervezet - így a vadásztársaság is - önkormányzattal rendelkező autonóm közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Bírósági úton történő

beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a társadalmi szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bírósági gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a társadalmi szervezet alapszabályát vagy belső szabályzatát lényegesen sérti. Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10. §-a szerint indult perben a 16. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelő alkalmazásával a bíróság jogszabálysértés esetén is csak megsemmisítő ítéletet hozhat (Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma KK. 1. számú állásfoglalás VII. pont).

Az ítélőtábla a rendelkezésére álló adatok alapján azt állapította meg, hogy a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás során történtek szabálytalanságok, azonban a megyei bíróság nem tévedett, amikor ezeket nem tekintette lényegeseknek, s elkövetésük miatt nem tartotta indokoltnak a felperessel szemben hozott határozat megsemmisítését. A szabálysértések ugyanis a másodfokú bíróság álláspontja szerint csak akkor eredményezhetik a keresettel érintett határozat megsemmisítését, ha olyan lényegesek, melyek az eljárás alá vont tag jogait korlátozzák, figyelmen kívül hagyják, elkövetésük számára hátrányos következményekkel jár, illetőleg - ahogyan arra a fellebbezés helytállóan utalt - lehetővé teszik, hogy a társadalmi szervezet tagságának egy része „hatalmaskodjon" a többiek fölött.

A peres iratok között nem található arra vonatkozó okirat, hogy 2009. szeptember 1-jén a vadásztársaság közgyűlésén jelenlévők kérték-e a vadásztársaság elnökétől, hogy a felperessel szemben kezdeményezzen fegyelmi eljárást, s ennek 2009. szeptember 21-i megtörténtéről sem áll rendelkezésre dokumentum. A 2010. január 7-én kelt, a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló nyilatkozat, valamint a fegyelmi bizottság határozata e tényekre csak utalt. A 2010. február 6-i fegyelmi bizottsági ülésen a fegyelmi bizottság vizsgálta a felperes terhére rótt 2009. június 26-i és július 16-i, valamint augusztus 2-i cselekményeket, s ez esetben megállapítható, hogy az FSz. 8. § 5. pontja szerinti 15 napos határidőt nem tartotta be a fegyelmi bizottság. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy e határidő elmulasztásához a vadásztársaság egyetlen szabályzata sem fűz jogkövetkezményt, ezért a határidő elmulasztása nem minősül lényeges eljárási szabálysértésnek, különös tekintettel arra is, hogy az FSz. 8. § 1./ pontja értelmében 2010. február 6-án a 2009. nyarán elkövetett, fegyelmi vétséget megvalósító cselekmények elévülése még nem következett be.

Eljárási szabálysértés valósult meg azzal is, hogy az FSz. 8. § 12./ pontjában írtak ellenére a felperessel szemben hozott fegyelmi határozatban nincs megjelölve az, hogy a megállapított fegyelmi vétségek az FSz. mely §-a alapján minősülnek annak, és a kiszabott fegyelmi büntetés az FSz. melyik rendelkezésén alapul.

Az ítélőtábla e mulasztás kapcsán kiemeli, hogy a felperes terhére rótt, s a bizonyítási eljárás során megállapíthatóvá vált, a büntetés alapjául szolgáló cselekmények tekintetében a felperes elismerésén is alapuló vétségek FSz. szerinti beazonosításának hiánya nem jelenti a felperes jogainak sérelmét, e pontos megjelölések nélkül is kétségtelenül megállapítható, hogy felperes az egyes cselekményeivel milyen fegyelmi vétségeket követett el. Megjegyzi az ítélőtábla azt is, hogy a fegyelmi bizottság határozata - helyesen - utal a házi szabályzat IV/1./, II/5./, valamint IV/7./e) pontjára.

Helytállóan hivatkozott a felperes arra is, hogy a fegyelmi bizottság vele szemben kizárásról szóló határozatot nem hozhatott, az FSz. szerint csak javaslatot tehetett volna a közgyűlés felé ilyen tartalmú fegyelmi büntetés kiszabására.

Az ítélőtábla megítélése szerint e kétségtelenül megvalósult alaki szabálysértés nem járt a felperes jogainak sérelmével. A fegyelmi bizottság nem vitásan nem hozhatott volna formai határozatot a felperes kizárásáról, ilyen fegyelmi büntetés kiszabására nem volt hatásköre. Akkor járt volna el a vadásztársaság szabályzatában írtaknak megfelelően, ha a fegyelmi vizsgálat lefolytatása után javaslatot terjeszt a közgyűlés elé az általa indokoltnak tartott kizárás fegyelmi büntetés kiszabása végett. Ez esetben az elsőfokú fegyelmi határozatot a vadásztársaság legfőbb szerve hozta volna a megfelelő eljárás lefolytatását követően. Megállapítható az iratokból, hogy a 2010. március 12-i közgyűlésen a fegyelmi bizottság elnöke az iratok ismertetését követően javaslatot terjesztett elő a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazására. Ezzel, mintegy a fegyelmi bizottság által elkövetett „eljárási szabálysértést" korrigálta. A közgyűlésre a felperest szabályszerűen megidézték, ott megjelenése esetén lehetősége lett volna érvei előadására, ennek hiányában azokat a fegyelmi bizottság elnöke ismertetése alapján ismerhette meg a tagság. Ezt követően az előírásoknak megfelelő rendben, szabályszerűen történt a határozathozatal.

A felperes további érveivel kapcsolatban az ítélőtábla kiemeli, hogy a fegyelmi eljárás elrendelése az FSz. 8. § (4) bekezdése szerint szabályszerűen történt. 2009. szeptemberében értelemszerűen nem a decemberi, illetve a 2010. januári fegyelmi vétséget megvalósító cselekmények kapcsán rendelhette el a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke, hanem a 2009. nyarán lezajlott események miatt, míg a decemberi, illetve januári vétségekkel összefüggésben a fegyelmi eljárás elrendelése 2010. január 7-én történt.

A felperes személyes nyilatkozatában hivatkozott arra, hogy méltánytalanul súlyosnak tartja a vele szemben kiszabott fegyelmi büntetést. Az egységes, következetes bírói gyakorlat értelmében a társadalmi szervezet belső autonómiájába tartozik annak megítélése, hogy a jogszerűen megállapított fegyelmi vétségekkel milyen fegyelmi büntetés kiszabását tartja arányban állónak, a bíróságnak nincsen hatásköre a kiszabott fegyelmi büntetés mérséklésére.

Mindezek alapján az ítélőtábla azt állapította meg, hogy a felperessel szemben elrendelt fegyelmi eljárás során történt eljárási szabálysértések nem tekinthetők olyan lényeges szabálysértéseknek, melyek indokolttá tennék a felperessel szemben hozott határozat megsemmisítését. Mivel az elsőfokú bíróság ennek megfelelően érdemben helyes döntést hozott, határozatát az ítélőtábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelen volt, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére fellebbezési eljárási költség megtérítésére. E címen az ítélőtábla az alperes képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

A fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2010. november 30.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -